

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 12 februari 1935 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. och 3 § förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster.

I en den 16 januari 1935 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 43, har Kungl Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. och 3 § förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster.

Häri genom förordnas, att 1 § 2 mom. och 3 § förordningen den 28 september 1928 om särskild skatt å vissa lotterivinster skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

2 mom. Under penninglotteri inbegripes i denna förordning vadhållning, som enligt Kungl. Maj:ts tillstånd anordnas för allmänheten i samband med idrottstävlingar, dock ej vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar.

3 §.

Det åligger — — — eller obligationer.

Därest lotteriets — — — denna vinst.

Med vinstdragning avses i fråga om vadhållning det förfarande, varigenom vinsterna bestämmas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, men skall ej äga tillämpning å vinster, vilka därefter utbetalas på grund av tidigare vinstdragning.

Vad i kommunalskattelagen stadgas om vinst i lotteri av den beskaffenhet, att för vinster i lotteriet skall erläggas skatt jämlikt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster, och om kostnad för inköp av lottsedlar i sådant lotteri, skall vad angår vadhållning avse allenast vinst, som hänför sig till vinstdragning efter ikraftträdandet av denna förordning och kostnad för inköp av lottsedlar till sådan vinstdragning.

Till utskottets behandling har jämväl överlämnats en i anledning av propositionen väckt motion nr 484 i andra kammaren av herr *Lundell*, däri hemställts, »att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 43 eller också i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå sådana förändringar inom den legaliserade tippningen, att tippningsspelare ej komma i ett sämre läge än spelare i de svenska penninglotterierna».

I förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster är föreskrivet, att å vinst i svenska penninglotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinsten överstiger 25 kronor, till staten erläggas en särskild skatt utgörande 10 procent av vinstens belopp. På grund av uttryckligt stadgande inbegripes i förordningen under penninglotteri icke vadhållning medelst totalisator. Av skatten skall hälften användas till utjämning av skattetrycket olika kommuner eller andra menigheter emellan. Förordningen äger ej tillämpning i fråga om vinst, som utfallit vid vinstdragning å premieobligationer, vilka utfärdats före den 1 januari 1929. Rörande skattens uppbörd och redovisning hava givits bestämmelser i kungörelse den 21 december 1928 (nr 486).

Vinster i lotteri av den beskaffenhet, att för vinster i lotteriet skatt skall erläggas jämlikt nyssnämnda förordning, äro i gengäld frikallade från vanlig inkomstbeskattning. I 19 § kommunalskattelagen stadgas nämligen, att dylika vinster icke räknas till skattepliktig inkomst; det samma gäller i fråga om andra lotterivinster, därest deras sammanlagda belopp under beskattningsåret understigit 100 kronor. I anvisningarna till 19 § har i punkt 2 erinrats om förordningens innehåll. — Enligt 35 § nyssnämnda lag hänföres till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet bland annat lotterivinst, därest densamma icke jämlikt 19 § är frikallad från beskattning. Beträffande rätten att från bruttointäkt av tillfällig förvärvsverksamhet göra avdrag för omkostnader stadgas i andra punkten av anvisningarna till 36 §, såvitt här är i fråga, att avdrag är medgivet för alla de utgifter, som den skattskyldige under beskattningsåret haft för inköp av lottsedlar, dock med undantag för lottsedlar i lotteri av

den beskaffenhet att för vinst i detsamma skall erläggas skatt enligt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster. Har den skattskyldige haft annan lotterivinst än nyss sagts till så litet sammanlagt belopp, att densamma enligt 19 § icke är skattepliktig, få utgifterna för lottköp avdragas från realisationsvinst endast i den mån de överstigit lotterivinsten.

I 42 § taxeringsförordningen stadgas skyldighet för envar, som vid vinstdragning å här i riket utfärdade premieobligationer erhållit vinst, vilken uppgått till minst 1,000 kronor och för vilken icke skall utgöras skatt enligt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster, att vid vinstmedlens lyftande till ledning för egen taxering om vinsten lämna särskild uppgift, vilken sedermera av obligationernas utfärdare överlämnas till taxeringsmyndigheterna.

Enligt förordningen om stämpelavgiften skall lottsedel för deltagande i lotteri, som med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnats, av lotteriets anordnare före utlämnandet förses med stämpel, då lotteriet avser penningar, av 20 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder, och, då lotteriet avser andra värdeföremål, av 10 öre för varje lottsedel.

I fråga om beskattning av vinster å lotterier och vid vadhållning gäller för närvarande i huvudsak följande:

Vinster i svenskt penninglotteri beskattas uteslutande enligt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster; vinster å högst 25 kronor äro dock helt fria. Detsamma gäller beträffande vinster å premieobligationer, utfärdade efter den 1 januari 1929, d. v. s. i fråga om de nu löpande emissionerna av år 1931 och år 1933. Vinster å premieobligationer av äldre emissioner — 1889 års och 1893 års teaterobligationer —, å utländska lotterier, varulotterier, tombolor o. dyl. samt vid vadhållning medelst totalisator eller eljest beskattas däremot som vanlig inkomst (av tillfällig förvärvsverksamhet), allt i den mån vinsternas sammanlagda belopp under beskattningsåret ej understiger 100 kronor.

Beträffande vadhållning medelst totalisator gäller, att den väl enligt sin natur hänföres till lotteri i skatteavseende, men att sådan vadhållning däremot på grund av uttryckligt stadgande ej hänföres till penninglotteri enligt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster. Vid sistnämnda förordnings avfattning har hänsyn ej tagits till annan organiserad vadhållning än medelst totalisator. Det torde emellertid få anses, att vad som gäller vadhållning medelst totalisator jämväl gäller annan organiserad vadhållning.

I fråga om kontrollen över att vinster, vilka skola beskattas såsom vanlig inkomst, verkligen tagas till beskattning finnes intet annat stadgande än det förut omförmälda i taxeringsförordningen. Detta har numera en mycket begränsad räckvidd och avser blott 14 vinster om året i de båda teaterobligationslotterierna samt ej uttagna vinster i 1921 och 1923 års premieobligationsemissioner.

Genom förordningen den 4 maj 1923 angående anordnande av vadhållning medelst så kallad totalisator infördes möjlighet för förening eller annan sammanslutning, som har till ändamål att för hästavelns befrämjande hålla offentliga kapplöpningar eller travtävlingar, att av Kungl. Maj:t erhålla tillstånd till anordnande vid kapplöpning eller annan tävlan av vadhållning för allmänheten medelst s. k. totalisator eller på annat därmed jämförligt sätt. Sådant tillstånd har av Kungl. Maj:t årligen meddelats ett antal organisationer av antydd art.

Efter riksdagens hörande har Kungl. Maj:t den 7 juni 1934 — med upphävande av förordningen den 4 maj 1923 — utfärdat ny förordning (nr 237) angående vadhållning i samband med tävlingar, att gälla från och med den 1 juli 1934. Förordningen skiljer sig från den äldre förordningen bland annat därutinnan, att begränsningen för erhållande av Kungl. Maj:ts tillstånd till vadhållning att avse allenast vissa hästsportorganisationer bortfallit.

Med stöd av nämnda förordning den 7 juni 1934 har Kungl. Maj:t den 24 september 1934 medgivit, att ett då under bildning varande aktiebolag — sedermera benämnt *aktiebolaget Tipstjänst* — skulle äga att intill den 1 juli 1936 för allmänheten anordna vadhållning i samband med idrottstävlingar, dock ej hästtävlingar. Av Kungl. Maj:t den 5 oktober 1934 för bolaget stadfäst bolagsordning innehåller bland annat följande bestämmelser. Bolagets aktiekapital utgör minst 15,000 kronor och högst 45,000 kronor. Av bolagets styrelse, som består av fem personer, utser Kungl. Maj:t två, av bolagets två revisorer en. Av årsvinsten skola 10 procent avsättas till reservfond tills denna uppgår till 50,000 kronor. Av de vid vadhållning influtna insatsbeloppen skola 50 procent användas såsom vinstutdelning till de i vadhållningen deltagande och högst 30 procent disponeras för bolagets omkostnader. Av till utdelning tillgängliga vinstmedel må årligen till aktieägarna utdelas högst 5 procent å aktiebeloppet (kumulerad utdelning). Vad som återstår av bolagets årsvinst efter avsättning till reservfond och utdelning till aktieägare skall användas till idrottens främjande på sätt Kungl. Maj:t framdeles bestämmer. Chefen för handelsdepartementet skall utse en eller flera kontrollanter för fortlöpande tillsyn å och kontroll av bolagets verksamhet.

Bolaget, vars aktiekapital är 45,000 kronor, började sin verksamhet i slutet av oktober 1934.

Efter att närmare hava redogjort för bolagets verksamhet samt för innehållet dels i en inom finansdepartementet i december 1934 utarbetad *promemoria angående beskattning av tippningsvinster* jämte utkast till ändring av förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster, dels ock i de över författningsutkastet och promemorian avgivna yttrandena, till vilken redogörelse i propositionen utskottet tillåter sig hänvisa, har före-

dragande departementschefen till stöd för det med propositionen framlagda förslaget anført i huvudsak följande:

För egen del vill jag förorda det i förenämnda promemoria framlagda förslaget att beskatta tippningsvinster i samma ordning som vinster i penninglotteriet och vinster å premieobligationer samt att sålunda undantaga dem från den vanliga inkomstbeskattningen. I samtliga de avgivna yttrandena har också en sådan anordning tillstyrkts. I fråga om skattesatsen har överståthållarämbetet, liksom även aktiebolaget Tips-tjänst, uttalat betänkligheter mot att för tippningsvinsterna bestämma en så hög allmän skattesats som 20 procent samt särskilt framhållit, att anledning saknades att beskatta tippningsvinster hårdare än vanliga lotterivinster. Jag kan för min del ansluta mig till den meningen, att det är lämpligast ha samma skattesats för dessa olika slag av lotterivinster, men kan å andra sidan icke bortse från att en skattesats å 10 procent numera är väl låg för att någorlunda motsvara den genomsnittliga vanliga inkomstbeskattningen till stat och kommun. En höjning av skattesatsen i fråga om alla slagen av lotterivinster torde därför böra övervägas, och därvid synes även böra beaktas ett av överståthållarämbetet i dess yttrande framfört förslag om differentiering av skattesatsen. Då jag emellertid icke för närvarande är beredd framlägga något förslag härutinnan, anser jag skattesatsen för tippningsvinsterna nu böra bestämmas till 10 procent.

I likhet med departementschefen har utskottet ansett sig böra förorda, att tippningsvinster beskattas i samma ordning som vinster i penninglotteriet och vinster å premieobligationer samt att desamma därför undantagas från den vanliga inkomstbeskattningen. Då en sådan anordning icke kan anses medföra någon försämring i beskattningshänseende för dem, som åtnjuta tippningsvinster, samt vid sådant förhållande frågan om en höjning av vinnarnas andel i lotterimedlen saknar samband med nu förevarande spörsmål, har utskottet icke ansett sig böra biträda motionärens förslag. På grund härav och då propositionen icke givit utskottet anledning till erinran, får utskottet hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 43 samt med avslag å motionen II: 484 av herr Lundell, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. och 3 § förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster.

Stockholm den 12 februari 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Björnsson, Jönsson, Åström*, Nilsson i Landeryd, Wahlmark, friherre Lagerfelt, Lithander, Lövgren i Boden, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm*, Anderson i Norrköping, Sjödahl, Löfvander*, Larsson i Örbyhus*, Werner i Hultsfred, Heiding och Brännström i Skellefteå.

** Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.*

Reservation

av herr *Lithander*.
